

NOVA DOBA

Studijska knjižnica

dolž. iztis

Ljubljana

Stane letno 48 Din, mesečno 4 Din, za inozemstvo letno 120 Din.
— Oglasi za mm višine stolpca 40 p. Reklame med tekstem,
osmrtnice in zahvale 50 p. Posamezna številka stane 50 p.

Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo Strossmajerjeva ul. št. 1, I. nadst. Telefon št. 55.
Upravništvo Strossmajerjeva ul. št. 1 pritličje. Telefon št. 65.
Račun kr. poštnega čekovnega urada št. 10.066.

† Anton Kolenc

Nil sine magno vita labore
dedit mortalibus.

Danes dne 10. marca 1922 ob pol tretji uri ponoči je umrl v celjski javni bolnišnici po kratki, težki bolezni gosp. Anton Kolenc, veletrgovec v Celju. Rojen je bil 6. maja 1868 l. pri Sv. Frančišku v Gornji Savinjski dolini kot sin slovenske kmečke hiše. Svoja otroška leta je preživel na Križu pri Gornjem gradu, kjer je obiskoval ljudsko šolo. Od tu je odšel v Celje v gimnazijo, kjer je ostal pa samo eno leto. Kot 14-letni je vstopil k tvrčki Mahan v Velenju kot trgovski učenec, kjer je ob istem času služboval kot trgovski pomočnik sedanji celjski trgovci g. Franc Karbeutz, ki nam slika Antona Kolenca kot izredno pridnega, vestnega in marljivega trgovskega učenca. Tiste čase je moral vajence v trgovini opravljati vsa dela v hiši, njegov šef ga je pošiljal po blago z vozom v Celje in po vseh sejnih. Mahan je tedaj obiskoval 96 semmov po bližnji in daljni okolici, in mladi Anton Kolenc je moral ob vsakem vremenu in ob vsaki uri na pot. Bija je to trda šola, bil pa je rajni Anton Kolenc celo življenje odkrito hvaležen strogega svojemu prvemu šefu, ki ga je trdo vzgajal za trdo pot življenja, pot dela, ki je zjeklenila njegovo voljo in njegov značaj.

Iz Velenja je prišel Anton Kolenc kot mlad trgovski pomočnik l. 1885 v Zalec k tvrčki Širca, kjer je tedaj služboval tudi sedanji celjski trgovci gosp. Kocuvan. Iz Zalca je prišel Anton Kolenc v Celje k tvrčki Schmidl, od tu je odšel sprva v Deutschlandsberg, kjer se je etabliral kot samostojen trgovec. Srce ga je vleklo v domovino, zapustil je Deutschlandsberg in se naselil za kratko dobo v Lukovici na Kranjskem, kjer mu pa ni ugajalo.

Anton Kolenc se je naselil za stalno v Celju, kjer je v nekdanji Topolakovi hiši na Ljubljanski cesti prevzel najprej Schuenovo trgovino, pozneje se je preselil s svojo trgovino v sedanjo hišo hotela pri »Kroni«, kjer je ostal tako dolgo, da je vzrasla v Celju velika in ponosna stavba »Narodni dom«, ki je dal streho narodnemu možu g. Antonu Kolencu. Krog leta 1905 je otvoril filijalko v svoji lastni hiši na Kralja Petra cesti št. 22, kamor se je definitivno preselil, svojo trgovino v Narodnem domu pa je izročil svojemu bratu g. Francu Kolencu.

Kot pomočnik je imel plače 12 gl., s štedljivostjo in skromnostjo si je prihranil 350 gl., s tem je začel. Njegovo

delo je spremljala sreča in blagoslov. Pokojnik je bil član načelstva Posojilnice v Celju, prejšnja leta tudi Južnoštajerske hranilnice, bil je član predstojništva Podružnice ljubljanske kreditne banke v Celju, družabnik Zveze slovenskih trgovcev in Združenih veletrgovin, član ravnateljstva spedijske tvrdke Orient v Mariboru, solastnik Spodnještajerske kamnoseške družbe v Celju in raznih drugih večjih podjetij. Umrl je sredi dela v lepi moški dobi, v 54. letu svoje starosti.

Anton Kolenc je bil mož stare dobe, stare šole, sin slovenskih starišev, sin slovenske Savinjske doline je ljubil svojo zemljo, svojo domovino z vso svojo globoko pošteno dušo, ki ni nikdar omahovala. Vkoreninjen v narod, iz kolega je izhajal je preživljal v Celju vso ono lepo, starejšo dobo življenja Celjskih Slovencev v onih letih in desetletjih, ko je bilo naše slovensko življenje ena sama trnjeva pot bojev, ko so se pri nas v Celju polagali šele prvi, skromni temelji začetkov našega narodnogospodarskega življenja. Bili so to časi, ki so danes nam še v živem spominu, ki pa že postajajo zgodovina za mnoge, ki žive danes med nami v drugih prilikah in razmerah. Anton Kolenc je vzrasel in živel v časih, ko ni bilo prijetno niti dobičkanosno biti Slovenec, v časih, ko so slabi značaji padali in odpadali tle, kjer je bilo boljše in lažje.

Vročje je pričakoval osvobojenja domovine, in otroško se je veselil in radoval trenutka, ko nam je zasišla v prvih novembarskih dneh leta 1918 pomlad novega svobodnega življenja. On, ki ni nikdar v življenju obupaval, ki je veroval v poštenost in delo, ki nas je učil z živim vzgledom dela in ljubezni do domovine in svojega rodu, je dočkal dan, ki je prinesel največje in najgloblje zaščopenje vsem, ki so v ta dan verovali. In bil je on med nami tisti ki je mogel in smel biti srečen.

Anton Kolenc ni bil človek forme, ne človek mnogih in lepih besedij, ostal je sebi zvest, trden in trd na zunan, neomahljiv korenjak, v srcu pa mehak, ona dobra, zlata slovenska duša, ki ljubi globlje in stremi po večjem in višjem, ko to kaže na zunan onim, ki ga niso poznali.

Svojemu delu in svojemu mišljenju je postavil spomenik v svoji oporoki, ki jo v naslednjem v glavnih obrisih približujemo.

IVAN BIZJAK: Obrtništvo in politika.

Obstoja splošno mnenje, da se obrtnik ne sme baviti s politiko, to radi tega, ker ima z različnimi strankami opravka in se vsled političnega udejstvovanja lahko marsikateremu klientu, ki je nasprotnega političnega prepričanja, zameri. Jaz vsekakor delim to vprašanje in sem mnenja, da ako se politično udeležujem, ne potrebujem da sem radi tega osební sovražnik mojemu političnemu nasprotniku. Politika je izrecno gospodarsko vprašanje, to hočem tudi dokazati. Ali ne bi mogli biti ravno obrtniki za državno, okrožno, občinsko in drugo javno gospodarstvo najbolj zainteresirani? Dokazano je, da obrtništvo plačuje procentualno največje davke. Ali naj se ne zanimamo, kdo s tem denarjem gospodari? Prijatelj, ako boš dal svoje imetje upravljati tvojemu najnevestejšemu poslu, je jasno, da bo z istim zapravljivo ravnal. Tako je tudi z našim državnim premoženjem.

Kdo je naš sovražnik in kdo naš prijatelj? Gremo torej po strankah: Socijalisti so po današnji taktiki največji sovražniki malega obrtnika, ker vodijo boj proti buržoaziji v čisto drugi obliki, kakor kedaj poprej. Nekdaj se je reklo, buržoa je tisti, ki sedi v kakšni grajščini ali vili, se zabava, živi razkošno na račun drugih, ki producirajo, ima v svoji tovarni nastavljenega ravnatelja,

Univerzalni dediči so nečakinja Marija Kopušar in nečaki Franc, Martin in Anton Kopušar. Ti dediči sledijo pokojniku tudi v družbah, katerih član je bil izvzemši kamnoseške industrijske družbe v Celju, katero prevzame v celoti njegov drug g. Robert Diehl.

Sorodnikom so določena razna volila, ravnatoko vsem nastavljenem, birmancem in poslom, ki so oskrbljeni.

Najbolj pa se kaže pokojnikovo blago, iskreno narodno čuteče srce pri ustanovah in pri velikih volilih za občne koristi in dobrodelne namene.

Za te ustanove in za ta volila je določil poseben kuratorij. Obstoji iz gg.: dr. Ernesta Kalana, odvetnika v Celju, Mirkota Grudna, ravnatelja podružnice Ljubljanske kreditne banke v Celju, vlad. svet. dr. Leopolda Žužeka, vodje okrajnega glavarstva v Celju in Roberta Diehla, industrijalca v Celju, ki ima ustanove upravljati in podeljevati.

Ustanove so sledeče:

1. Za dijake visokih šol in sicer univerz, tehnik, visokih trgovskih šol, umetniških akademij in dr. v tuzemstvu in inozemstvu v skupnem znesku tri milijone kron, K 3.000.000.

2. Za dijake srednjih šol v Celju, ako pa so s pokojnikom v sorodu, tudi izven Celja v skupnem znesku šeststotisoč kron K 600.000.

3. Za učence kmetijske šole v Št. Jurju ob j. ž. tridesettisoč kron K 30.000.

4. Za reveže v mestu Celju enstotisoč kron, K 100.000.

5. Za reveže v občini Ljubno petdesettisoč kron K 50.000.

Pri podeljevanju druge ustanove ima kuratorij pritegniti vsakokratnega opata v Celju, oziroma, ako je on zadržan vikarja, pri podeljevanju tretje ustanove ravnatelja kmetijske šole v Št. Jurju in pri onem pete ustanove, vsakokratnega župnika na Ljubnem.

Društvom je zapustil pokojnik sledeča volila: Lovskemu društvu v Celju 500, Ribarskemu društvu v Celju 500, Glasbeni matici v Celju 1000, Pevskemu društvu v Celju 1000, Dramatičnemu društvu v Celju 4.000, Sokolu v Celju 2.000, Mestni godbi v Celju 1.000, Opleševalnem udrštvu v Celju 2.000, samostanu očetov kapucinov v Celju 20.000, šolskim sestram v Celju 15.000, krajevni organizaciji JDS v Celju 2.000, krajevni organizaciji Jugoslovanske Maticice v Celju 500, mestni požarni brambi v Celju 2.000 kron.

ki opravlja njegove posle, sam pa vleče dobiček, ki mu ga ravnatelj izračuna, spravi ga v blagajno in živi navedeno življenje. Danes pa imenujejo socijalisti vsakogar buržuja, če je še tako skromen podjetnik, da celo tistega, ki sploh h kakšni meščanski stranki, pa če je tudi delavec. To je pač novo agitatorično društvo. Socijalisti gredo celo tako daleč, da podpirajo naravnost velekapitalista s tem, da pravijo, mali obrtnik nima sredstev, da bi dal svojemu službencu zahtevano eksistenco, torej proč z njim! Velepodjetnik ima kapital, on zamore to storiti. Z eno besedo: vsivartil hočejo samo velekapitaliste in nemantče. Vsekakor hočejo tako urediti v velepodjetjih, da bi v istih zapovedovali ne-

Za razširjenje in dopolnitev javne bolnice v Celju je določil pokojnik znesek 500.000 (petstotisoč) kron, pri čemer je prepustil vporabo že gori imenovane-mu kuratoriju. Pri tem pa je dal sledeča navodila:

»Moja želja je, da se naj bolnica popolni n. pr. s tem, da se izpopolni porodniški oddelek, ali da se nabavijo nove naprave, ki jih bolnica še nima. Namen tega volila je, da se bolnikom nudijo dobrote modernega razvoja medicinske vede, ne pa, da bi javnosti odvezala bremena, s katerimi ima ona skrbeti za bolnico.

Za dijaški dom v Celju je določeno volilo v znesku petsto tisoč kron K 500.000, zopet pod vodstvom kuratorija.

Nad vse lepo pa je poskrbel blagi pokojnik za revno deco. Naročil je, da se naj proda njegova hiša v Trstu, ki ima zelo visoko vrednost in da se naj izkupiček porabi izključno za slovensko revno deco, v katere svrhe naj se izvrši kaka naprava v Celju. Natančneje ima določiti kuratorij, kateremu je na prosto dano, da sam ukrene, ali se ta znesek vporabi za Dečji dom v Celju, ako bi ga zgradila krajevna organizacija za zaščito dece, ali pa za kak drug podoben namen. Pri vseh teh ustanovah in volilih naj se z nazivom po pokojnikovem imenu izrazi, da so naklonjeni od njega.

Kak vnet in iskren narodniak je bil pokojnik od nekdanj, se vidi iz testamentarne določbe, da so dediči skupno s testamentarnimi izvršitelji, ki so isti kakor člani gori navedenega kuratorija, dolžni, nakloniti podporo otrokom narodnih rodbin iz avstrijske dobe v Celju, ako bi prišli v bedo.

Njegovo mehko in dobro srce pa se zrcali v določbi, da se naj revnim strankam, ki dolgujejo kaj v njegovi trgovini, dolg popusti, ako bi ga že težko plačali.

Vsem svojim dedičem in njegovim drugom v trgovini je pokojnik naročil, da imajo voditi podjetje pod njegovim imenom naprej, pošteno, dostojno in solidno v njegovem duhu in po njegovih načelih, tako da bosta čast in sloves njegovega imena ostala vedno neokrnjena in da ne bo ostalo v podjetju samo njegovo ime, ampak tudi njegov duh.

Pokopan bo gospod Anton Kolenc po lastni želji v rodbinski rakvi na okoliškem pokopališču v Celju.

Slava njegovemu spominu. V delih svojih sam boš živel večno!

omejeno. Imamo torej vzrokov dovolj, da se bojujemo proti socijalistom vseh barv.

V demokratičnem oziru smo videli posebno od prevrata senj, kako komunisti, kakor socijalisti zavržejo samoupravo ljudstva. V upuščeni Rusiji pod boljševiškim režimom, frazarijo v svet, da radikalno zastopajo socijalističen program, ali se tam ljudstvo samo upravlja? Kaj še! V Rusiji vlada Ljennova in Trockijeva klika, ki nima s širokimi plastmi ruskega naroda nič skupnega. Dokaz, da so izvoljene poslance ruskega naroda, ki so došli v Petrograd, razgnali s strojnimi puškami. V socijalističnem programu, o katerem trdijo boljševiki, da ga radikalno zastop-

pajo, je postavka, ki govori proti smrtni kazni. Toda boljše stvari so pomorili na tisoče človeških bitij. Umrili so vsakega, o katerem so sumili, da bi bil pristaš carskega režima. Pred vojno so slikali ruskega carja z vešali v rokah, danes bi lahko slikali boljše stvari kot krynike. Kako bi delali socialisti pri nas, so nam pokazali posebno pri bolniški blagajni, ki so jo upravljali popolnoma absolutistično. Kako so padali na obrtništvo različni biči, v obliki naredb, posebno od začetka prevrata, ko so nastopili socialistični ministri. To naj bo nam v svarilo, da se bomo zavedali in strnili v skupno fronto, da ne da ne bo prepozno. Doseči moramo v centralnem parlamentu, pokrajinskih in občinskih zastopih, vplivno moč, da se ne bodo mogle postaviti preko nas delati. Zadenemo pa tukaj na kočljivo točko, razpršeni smo obrtniki v različne stranke in to je za nas najbolj pogubno.

Razmotrivati je treba, kako naj obrtništvo nastopi politično, da doseže največje uspehe. Mnenja sem, da se more zanesti obrtništvo samo na moč iz svojih vrst, seveda politično zmogljive. Politično nerazsodni obrtniški zastopnik bi bil od zvitih nasprotnikov pri vsaki priliki opeharjen.

Teoretično bi pa mogli obrtništvo zastopati tudi dobri preizkušeni prijatelji, ki so se že leta med nami udeleževali in proučevali naš položaj. Ker nimamo praktičnih zastopnikov iz naših vrst v zakonodajni skupščini, utrpeli obrtni stan ogromno škodo. Koliko škode je utrpelo obrtništvo in jo še utrpel vsi drugi prepovedi uvažanja luksuznega blaga, oziroma vsled ogromne carine na isto. Označeno je tukaj blago za izrečno luksuzno, ki v resnici ni luksuzno, ker ga dnevno neobhodno potrebujemo.

Koliko davčnih bremen moramo prenesti, namesto da bi bila ista enakomerno razdeljena po dohodkih prebivalstva. Vzrok temu je, ker nimamo praktikov na merodajnih mestih v zadostnem številu, ki bi v resnici poznali naš položaj. Koliko škode trpi domača obrt, ker se državne potrebščine nabavljajo v inozemstvu, ker nima domači obrtnik zadosti kapitala, da bi ustregel vsem predpisanim zahtevam. Za razvoj domače obrti bi bilo treba mnogo ukreniti. Služilo bi v skupno korist. Naša valuta bi se dvignila, ako bi mogli krčiti sami domači trg. Naši državniki bi morali posvetiti domačemu obrtniku vso pozornost. Tu bi imela stranke, ki se ob volilnem boju tako rade laskajo obrtništvu, dovolj koristnega posla. Katera stranka pa je storila kaj za obrtništvo? Konstatiram, da ako ne bi imeli prijatelja obrtnega stanu, predsednika JDS, dr. Kukovca, ki je posebno zadnji čas obrnil vso pažnjo na obrtni stan, ne bi imeli pričakovati od drugih strank drugega kakor bič. Danes moramo obrtniki naravnost zavidati kmetem, ki so razumeli ustvariti si tako močno zastopstvo v zakonodajni skupščini. Dobre posledice jim niso izostale, kaliko davčnih oprostitev in drugih pripomočkov. To naj bi nam bilo v spodbudo in razmišljanje. Obrtništvo bo pa moralo, ako hoče doseči uspehe, skupno nastopiti ter da se koncentriira v kaki dosedaj obstoječi politič-

ni stranki, ki mu je najbližja, to je nedvomno demokratska stranka ali pa samostojno.

Pred vsem pa se mora okleniti svojega občeslovenskega obrtnega društva in potom iste direktive skupno nastopiti.

Protidraginjske komisije.

Pod gornjim naslovom prinaša trgovski list v Ljubljani članek, ki ga v naslednjem priobčujemo, ker se v celoti krijemo z naziranjem, da so vse takonovane draginjske komisije le pesek v oči razburjenim konsumentskim krogom, ki jih tlačijo in ubija današnja draginja. Tatiče obešamo, tatove izobčujemo...

Zadnji teden so se pojavile po ljubljanskih trgovinah uradne komisije, ki so pod pretvezo, da kontrolirajo višino dobička, pregledovale zaloge posameznih trgovcev, zahtevale vpogled v knjige in fakture in na razne drugačne načine šikanirale posamezne trgovce.

Pribiti moramo, da odpošiljanje takih komisij v zakonu o pobijanju draginje ni nikjer predvideno in tudi ni utemeljeno. Tembolj se čudimo, da se razpošilja take kontrolne komisije okrog, ko je vendar vsemu ivetu znano, da pravilnik za izvrševanje zakona proti draginji še ni bil izdan in da je treba počakati na izvrševalne določbe pravilnika, v katerem bo tudi postopek oblasti predpisan.

V zakonu samemu predpisuje čl. 17, da imajo policijske oblasti prijaviti in izvršiti prve poizvedbe, v slučajih, da se je kdo pregrešil proti zakonitim določbam. Ta določba pomeni, da imajo stranke, ki se čutijo prizadete vsled pretirane dobičkaželjnosti trgovcev, zahtevati prijavitelj, ki so oddali po izvršenih poizvedbah rednemu sodišču. Po teh določbah je treba za uvedbo poizvedb ovadbe in smejo policijski organi še le na podlagi ovadbe proti nekomi postopati. Osnovnim načelom procesualnega postopanja in v ustavi zajamčenih pravic si nasprotuje, da se trgovski stan s takimi komisijami pavšalno in generalno stavi na obtoženo klobo. To so razmere, ki so v demokratski državi nevdružne in ki dišijo po najbolj reaktivnem absolutizmu.

Pripuščamo, da se dobilo med trgovci ljudje, ki so se vrnili med vojno in ki so v razlaganju raznih trgovskih običajev zelo širokoprni. Ako se je kdo izmed njih dopustil zlorab in grešil proti draginjskemu zakonu, uvede nase proti njim redno postopanje. Nečuden teror pa je, da gre uradna komisija od trgovine do trgovine pa, brez poveda, brez ovadbe, brez ozira na moralno škodo, ki jo prizadevajo trgovci in v priči kupujočih odjemalcev, začne preobračati po predalih, stikati po zalogah in zahtevati vpogled v knjige; kako izgleda trgovec v tem slučaju napram svojim službencem? Ni čuda, da je naša trgovina v tu- in inozemstvu morala priti ob vsak kredit, ako se na tak način postopa proti njej.

Mi trgovci, nismo noben slabejši državotvorni in družabni element kot drugi sloji in se v svoji neskromnosti smatramo še vedno za pravo enakovredne in gospodarsko enako važne kot

so kmetovalci. Zato zahtevamo tudi enako tretiranje in enako poslovne svobode kot jo imajo drugi sloji. Kako je združljivo z logiko proste trgovine ta način komisijoniranja po vladnih policijskih organih pretekli teden v Ljubljani? Ali misli vlada res, da bo s tem odvrnila od sebe in od svoje zavožene gospodarske politike pozornost javnosti, ako ščuje konzumenta proti malemu trgovcu?

Naša javnost se z blufi ne da motiti. S tem se ne da pobijati draginje. Javnost vidi prozorno igro in ve, da mora ta način pobijanja draginje končati s fiaskom in končno izzvati med prizadetimi konzumenti le še večjo ogorčenost in nezadovoljstvo.

Zakon o pobijanju draginje je obenem tudi zakon za pobijanje brezvestne spekulacije. Vsak otrok ve, kako brezvestno se špekulira z našo valuto in koliko sto in sto milijonov se brez dela, brez truda in brez rizika zasluži pri tem. Vprašamo sedaj ona vladna mesta, ki so odposlala komisije po trgovinah, ali in kdaj so se se poslužila tega zakona proti spekulantom z valutami? Kdo drugi plača njih račun kakor trgovci in končno konzument?

Trgovske organizacije morajo vse enotno nastopiti v obrambo trgovstva. Zahtevamo za trgovstvo enake pravice, kakor za ostale državljane, katerim država ne nalaga tolikih bremen kakor trgovcem. Zavarujemo se proti samovoljnostim upravnih oblasti in pavšalnemu natolcevanju celokupnega trgovstva.

Politične vesti.

ZA SEDEŽ UPRAVNEGA SODIŠČA V CELJU.

Včeraj 9. marca je bil predložen zakonodavnemu odboru predlog o ustanovitvi upravnih sodišč. Poslanci JDS, SKS in JSDS so po dr. Kukovcu sporazumno predlagali, da bodi upravno sodišče v Celju namesto v Ljubljani. Min. Tričkovič bode deloval pri ministru pravde za tako rešitev.

Iz seje zakonodajnega odbora 8. tm. Prvi je govoril dr. Dulbič, ki je razpravljal o funkcijah velikih županov in izjavil, da je velikim županom odvzeta možnost za samostojno delo. Zahteval je, naj velike župane volijo občastne skupščine, kakor tudi ustanovitev li-nančnega odseka, ki bi prišel v kompetenco velikega župana. Dr. Kukovec je konstatiral, da je večina v Sloveniji za ustanovitev mariborske in ljubljanske oblasti in se skliceval na 18 poslancev, ki so za ta predlog. Dr. Hohnjec mu je ponovno vpadal v besedo in zaklical: »Vi Štajerci nočete pod Kranjec!« Dr. Kukovec je zavračal trditve dr. Hohnjeca, da predstavljajo klerikalci večino naroda v Sloveniji. Po dr. Kukovčevem govoru so klerikalni poslanci pričeli čitati šunder. Posebno se je odlikoval mariborski Žebot. Ljuba Jovanovič je odgovoril Žebotu, naj klerikalci raje uporabljajo svoj eksaltirani modernizem pri organizaciji cerkve.

Srezi v Sloveniji. Dne 9. marca je bila skupna seja slovenskih poslancev demokratske in samostojne kmetijske

stranke, da izdela za ministra za izenačenje zakonov skupni predlog razdelitve slovenskih oblasti na srece. Dosežen je sporazum, da ostanejo srece v načelni dosedanja okrajna glavarstva z nekaterimi izpremembami. Tako bo mesto Ljubljana srez zase, drug srez ljubljanska okolica severno Ljubljance z Vrhniko, dalje južno Ljubljance z Višnjo gorjo; novi srece bodo Trebnje z Mokronogom, dalje Laško in Smarje z Rogatem in Kozjem. Koroški del bo priključen srezu slovenigraškemu. Izpostavljeno bodo v Litiji. Prevaljah Gornji Radgoni in Mozirju. Korektura se izvede v kozjanskem okraju. — Konferenci so prisostvovali tudi poslanci SSJ, ki so imeli še neke posebne želje, v načelu pa so pristali na zgornji načrt. Klerikalci so odklonili sodelovanje z motivacijo, da jim je vse eno.

Konferenca antantinih finančnih ministrov. Konferenca zavezniških finančnih ministrov se je začela 8. tm. v Parizu. Udeležujejo se je zastopniki Angije, Francije, Italije, Belgije in Japonske, ter zastopnik Amerike v reparacijski komisiji Boyden. Ministri so predložili konferenci note svojih vlad, ki se tičejo vprašanj, katera ima konferenca rešiti. Sestavljen se je pododsek strokovnjakov, ki bo proučeval te note. Konferenca bo končana ta teden.

Fašistovski teror v razmahu. Fašisti izvršujejo še vedno nečuden teror na Reki nad jugoslovanskim prebivalstvom. Skoro vse hrvaške trgovine so oplenjene. Ropanje se vrši večinoma po noči. Naši ljudje so pobegnili v Sušak. Fašisti so prenesli svoje delovanje tudi že na jugoslovansko ozemlje. Navalili so s bombami na Kastav in poškodovali jugoslovansko carinarnico ter ranili enega uradnika in enega vojakov. Vojaštvo je odgovorilo s protinapadom, nakar so fašisti odkurili. Naši vojaki so ujeli dva udeležena pri napadu na carinarnico.

Celjske novice.

LJUDSKO VSEUČILIŠČE V CELJU

Prihodnji ponedeljek 13. marca predava strokovna učiteljica gđc. Ana Zupančič o socialnem delovanju armade reševanja v Londonu. Armada reševanja se zaveje namreč človekoljubna društva, ki imajo namen različnim strastem udane ljudi pripeljati zopet na pravo pot. Utise, ki jih bo predavateljica nudila poslušalcem, si jih je sama nabrala ob priliki svojega bivanja v Londonu.

Člani odbora celjskega Ljudskega vseučilišča se vabijo na sestanek v ponedeljek, dne 13. marca ob 9. uri zvečer (takoj po predavanju) v risalnici deške meščanske šole v svrhu posvetovanja o novo sestavljenih pravilih za celjsko Ljudsko vseučilišče. Vsa celjska kulturna društva (tudi ženska) naj blagovoljno poslati k temu važnemu sestanku svoje zastopnike.

Olepeševalno društvo v Celju je odborovi seji dne 4. 3. tl. sklenilo, da se v bodoče cvetlice ne bo posejevalo društvom in nikomur, ker se precej cvetlic pri tem poškodovalo in ker rastline pri prevažanju silno trpijo. Društva naj se toraj ozirajo na ta principiellen sklep, ki se bo vsestransko dosledno izvajal.

Res je bilo, da je gospodična Chumova strašno premišljevala. Deset tisoč frankov bi bilo premalo, ker je potrebovala dvajset tisoč, da bi kupila notarjevo hišo. Na misel ji je prišlo, da bi se prodala za deset tisoč, potem ko se je bila prodala za pet tisoč. Toda poznala je dobro gospodala se je, da bi jo pri tisti priči spodila. Že preje dolgo, še predno je prevzela od Nantasa nadzorovanje gospe, je pozvedovala v svoj prid rekoč, da so napake gospodarjev, premoženje služabnikov. Spodtikala se je na teh čednostih, toliko bolj, ker so se naslanjale na prevzetnost. Flavija je mrzila vsled lastne krivde vse ljudi. Gospodična Chum je začela že obupavati, ko sreča nekega dne gospoda des Fondettes. Spraševala ga je o svoji gospe tako živahno, da je spoznala na mah, da jo grozno poželi od prve minute, ko jo je objemal z rokami. Načrt je bil gotov: služila bo obenem soprogu in ljubčku, to je bila genijalna kombinacija.

Vse je šlo po sreči. Gospod des Fondettes, zapuščen, brez upanja, bi dal svoje premoženje, da bi imel še enkrat to žensko, ki je bila že njegova last. Prvi je on poskusil pri gospodični Chum. Ko jo je zopet videl, ji je prisegel, da se

EMILE ZOLA:

Nantas.

(Iz francoščine.)

(Dalje.)

Ljubosumnost ga je grizla. Da vendar ne more doseči Flavijino ljubezen, je bila zanj smrtna kazen. Besnost ga je popadla, ko je premišljal, da se morda udaja drugemu. Da bi zagotovila svojo prostost, je bila zmožna, obesiti se zopet na des Fondettesa. Trudil se je nič več se za njo brigati in vendar je bil žalosten in potr, če se je le za malo časa odstranila iz hiše. Če bi se ne bal, da se mu bodo posmehovali, bi si sam sledil po ulicah. To je bil vzrok, da je hotel imeti poleg nje osebo, katere zaupanje bi kupil.

Gospodično Chum so obdržali pri hiši. Baron se jo je bil privadil, na drugi strani je pa zopet vedela preveč reči, da bi se jo odstranilo. V začetku se je namenila stara devica poiskati svoje stanovanje z dvajset tisoč franki, ki jih ji je naštel Nantas na dan poroke. Vendar si je mislila, da je ta hiša izvrstna za ribarenje v kalnem. Čakala je torej na novo

priložnost, računala je namreč, da ji manjka še dvajset tisoč frankov, če je hotela kupiti v Roinvilleu, njenem rojstnem kraju, notarjevo hišo, katera se ji je že v mladosti nad vse dopodla.

Nantas se ni hotel pečati s to staro devico, njene poteze udanosti ga niso mogle več goljufati. Tisto jutro, ko jo je dal poklicati v svojo pisarno in ji razložil, da naj ga obvesti o najmanjšem dejanju njegove žene, se je hotela hinavsko navidezno ustavljal ter ga izpraševala, zakaj jo je pravzaprav poklical.

»Poglejte, gospodična,« je rekel nemiren, »meni se zelo mudi, čakajo me. Končajva, prosim vas.«

Toda nič ni hotela slišati, ko jo je hotel na lep način odsloviti. Njeni principi so bili, da stvari same na sebi niso grde, odvisne so pač od bitja in od oblike, v kakršni se jih prednaša.

»Dobro,« je začel znova, »gre se, gospodična, za dobro delanje... Bojim se, da skriva moja soproga skrivno žalost. Opazil sem jo že nekaj tednov žalostno in zmlisl sem se na vas, da bi mi to razjasnil.«

»Lahko se zanesete na mene,« je odgovorila z materinskim sočutjem.

»Udana sem gospej, storila bom vse za njeno in vašo čast. Od jutri jo bomo čuvali.«

Objubil ji je, da jo bo nagradil primerno njenim uslugam. Takoj se je utrdila, potem ga je pa po njeni stari navadi prisilila, da ji je obljubil gotovo svoto; dal ji bode deset tisoč frankov, če doprinese formalni dokaz o dobrem ali slabem obnašanju gospe. Počasi sta precizirala natanko posamezne točke.

Nantas se ni več toliko razburjal. Trije meseci so pretekli, bil je pri težkem skrbi polnem delu, pripravljal je proračun. Sporazumno s cesarjem je finančni sistem precej spremenil. Vedel je, da ga bodo v zbornici precej napadli, zato se je oborožil z različnimi tehničnimi dokazi. Pogosto je prečel cele noči. Kar dar je zagledal gospodično Chum, jo je na kratko vprašal. Ve-li že kaj? Ali je gospa napravila kaj obiskov? Se je-li ustavila v gotovih hišah? Gospodična Chum je vodila natančno dnevnik, vendar do sedaj ni zbrala nič kaj posebnega. Nantas se je pomiril, med tem ko je starka parkrat pomežiknila z očmi ponavljajoč, da bode mogoče prav kmafu zvedela kaj novega.

SKUPNA PEVSKA VAJA.

Celjsko pevsko društvo vabi vse pevce v Celja in okolice k skupni pevski vaji, ki se vrši danes, v petek dne 16. marca ob 20. uri (8. uri zvečer) v mali dvorani Narodnega doma ter pričakuje polnoštevilno udeležbo odbor.

Velikodušen dar. Tukajšnji Zaščiti dece in mladine je daroval odvetnik g. dr. Ernest Kalan znesek 5.000 K, za kateri velikodušni dar se mu v imenu odbora pristrčno zahvaljuje Joško Bizjak, t.č. predsednik.

Stavbno gibanje v Celju in okolici.

Akoprav so vremenske razmere že take, da bi vsi oni, ki nameravajo letos zidati s predpripravami lahko začeli, je dozdej tozadevno skoraj še vse tiho in mrtvo. Na Savinjskem nabrežju se dokončuje stavba in skladišča skladiščne in prevozne družbe. Kakor hitro bodo vsa dela končana preseli se v to poslopje glavna celjska carinarna z vsemi pisarnami in skladišči. Skladišča dobe lasten dovoljni tir, ki bo zvezan s celjskim kolodvorom. Žal, da ta stavba, ki toliko velja, skoro pači lepo lice Savinjskega obrežja ter moti vsako lepote žejno oko. Posebno opazi vsakdo, ki prihaja iz Brega v mesto, da taka stavba na Savinjsko nabrežje ne spada. Na Lanovžu je dograjeno obširno tvorniško poslopje s poslopjem za pisarne in gospodarstvo g. Pertinča, ki bo menda z obratom kmalu pričel. V podaljšani Benjamini Ipavčevi ulici je dodelana tvornica mizarskih potrebščin in pohištva g. Putnik Putnikoviča. V Matiji Gubčevi ulici stavi trgovec König gospodarsko poslopje. Zanimivo je gledati delavce, ko razbijajo ter odnašajo del starega celjskega mestnega obzidja. To je masiven in soliden zid, pred katerim so vse današnje stavbe pravcate papirnate stene. Isti trgovec König pripravlja baje prezidavo svoje kavarne Prešeren. V Spodnji Hudinji dogradil je tovarnar Westen veliko stanovanjsko hišo ter prične v kratkem zidavo nove velike stanovanjske hiše tik ob državni cesti. Za mestnim mlिनom navažajo material za skladišče železnine, ki ga menda tam postavi tvrdka Rakusch, ki po dograditvi tega skladišča namerava preurediti dosedanja skladišča na Kralja Petra cesti v stanovanja. Invalidni dom je dovršil ob Miklošičevi cesti prav okusen plot, ter ima ta del ulice sedaj lepo lice. Na prostoru ob izljudu Voglajne v Savinjo dovršena so dela za ogromna petrolejska skladišča tvrdke Faber et Komp. Razen dveh ogromnih rezervarjev (eden iz betona, drugi iz železa) dograjeno je obširno skladišče za manjše kotle sirovih olj ter lična stanovanjska hišica za čuvalja podjetja. O stavbah bank in drugih denarnih zavodov dosedaj ni sluha ne duha. Upajmo, da bodo letos gospodarji onih hiš, ki kažejo svoja rebra in velike razpokline dal iste popraviti in pobeliti, da bo naše mesto rgs »belo« Celje, kot ga narodna pesem opeva. Mestni urad naj tozadevno z dobrim vzgledom ter krepkim pozivom stopi pred javnost in uspehi ne more izostati.

Mesto venca prijatelju Kolencu so darovali Savinjski podružnici plan. društva Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celju 1000 K, gg. dr. Kalan

umori, če mi ne bode pomagala. Čez osem dni po dolgem premišljevanju in očitkih, je bila stvar rešena, dal ji bode deset tisoč frankov in nekega večera ga bode skrila v Flavijini sobi.

Znotraj je šla gospodična Chuin k Nantasi.

»Kaj ste našli?« jo je vprašal prebledel.

Nič ni hotela pravega povedati. Ospa ima zvezo, da še celo obiske sprejema.

»Je-li mogoče, je-li mogoče?« je kakor blažen ponavljala.

Nazadnje je imenovala gospoda des Fondettes.

»Ta večer bode v gospejini sobi.«

»Dobro, hvala,« je zajekal Nantas. Odslovil jo je s kretinjo, ker se je bal, da bi se onesvestil pred njo.

Ta nepričakovano hitra odslovicev jo je presenetila. Pričakovala je dolgega izpraševanja, imela je pripravljene že vse odgovore, da se ne bi zmedla. Priklonila se je ter odšla z dolgim žalostnim obrazom. Nantas je vstal, sedaj ko je bil sam, je govoril glasno.

»Ta večer... V njeni sobi...« Pri-

400 K, Diehl 400 K in ravnatelj Gruden 400 K.

Zveza slovenskih trgovcev in Združene veletrgovine v Celju so podarile namesto posebnih žalnih obvestil povodom smrti njih družabnika gospoda Anton Kolenca, veletrgovca v Celju: Gremijalni bolniški blagajni 2000 K, Knjižnici trgovske šole v Celju 2000 K, in Savinjski podružnici planinskega društva v Gornjem gradu 1000 K.

Načelstvo gremija trgovcev Celje naznanja, da se vrši pogreb umrlega člana g. Antona Kolenca v nedeljo dne 12. tm. ob 16. uri.

Sestanek igralcev S. K. »Celje«. V nedeljo 12. tm. ob 11. uri dop. se vrši v čitalnici Nar. doma sestanek vseh članov in naraščaja nogometne sekcije S. K. C. Udeležba obvezna. — Popoldne ob 2. uri trening. — Odbor.

Organisti - glazbeniki! Prvo glavno zborovanje »Društva organistov in glazbenikov za Slovenijo« se vrši v torek po sv. Jožefu, dne 21. marca 1922 ob 19. uri dop. v Narodnem domu v Celju. K temu glavnemu zborovanju je dovoljena polovična vožnja na južni in drž. železnicah v Sloveniji v Celje in nazaj. Vsak udeležnik zborovanja se mora pri žel. blagajniku in v vlaku izkazati z društveno člansko izkaznico, katero imajo že vsi redni člani društva. Na drž. železnicah kupi vsak udeležnik pri vsotopni postaji celi vozni listek, kateri mu bode veljaven tudi za povratno vožnjo. Vozni listek se mora na celjski postaji toraj obdržati (ne oddati) s pomočjo čl. legitimacije. Na juž. žel. pa se z izkazom čl. legitimacije na obe strani kupi pol. vozni listek. Kdor še članske legitimacije nima, naj isto nemudoma pri društvu naroči in prijavi svoj pristop k istemu. Društvo ima svoj sedež v Petrovčah pri Celju.

Celjska porota.

Umor.

V četrtek 9. marca je stal pred poroto Franc Stergar, 26-letni posestniški sin v Slogonskem pri Brežicah zaradi hudodelstva umora svoje matere Neže Stergar.

Sodni dvor: predsednik svetnik Levičnik, votanta: nadsvetnik dr. Štepančič in svetnik dr. Tiller; državni pravdnik: dr. Rus, zagovornik: dr. Gvidon Serbec.

Franc Stergar je bil 3 leta do prevrata v vojni in ko se je vrnil na dom svoje matere, je začel ljubavno razmerje s sosedovo hčerjo Marijo Radanovič, ki mu je aprila meseca 1921 porodila nezakonskega otroka. Obtoženčeva mati pa se je z vso silo protivila zakonski zvezi z Marijo Radanovič in je sinovo ponovno prošnjo tudi odločno odklonila z opozoritvijo, da Franc Stergar ne bo nikoli dobil njenega posestva, če si ne poišče druge neveste. Franc Stergar pa se za svarišla svoje matere ni brigal, temveč je še dalje hodil k Radanovičevim, ki so živeli z Nežo Stergar že od nekdaj v napetem razmerju. Neža Stergar se je posebno v zadnjih mesecih napram več ljudem, zlasti svojim sorodnikom bridko pritoževala, češ da sin Franc ž njo grdo ravna in da se ona celo boji, da bi

jel se je za glavo, kakor bi se bal, da bi mu ne razpočila. Ta obisk v njegovi hiši se mu je zdel gorostasna nesramnost. Ne more dopustiti, da se ga tako žali. Stisnil je pesti, v besnosti jo je mislil umoriti. Vendar končati mora delo. Trkrat se je vsedel k pisalni mizi, a vsakokrat je znova vstal. Nekaj ga je sililo, da bi šel za soprogo in jo kaznoval. Konečno se je premagal. Poprijel se je dela in prisegel, da jo bode zadavil zvečer. To je bila njegova največja zmaga nad samim seboj.

Popoldne je predložil Nantas cesarju konečni projekt proračuna. Cesar mu je v nekaterih točkah ugovarjal, on pa je razlagal vse z največjo jasnostjo. Obljubiti mu je moral, da bode še precej delal na proračunu, katerega bode predložil drugi dan zbornici.

»Velikanstvo, prečul bom noč,« je odgovoril.

Ko se je vrnil domov, je mislil: »O polnoči ju bodem umoril, do jutra bodem pa končal svoje delo.«

Zvečer pri večerji je govoril baron Danvilliers o zakonskem načrtu proračuna, ki je povzročal toliko hrupa, ni

jo utegnil ubiti, ker ga ne pusti ženiti. Jeseni 1921 je bil na vojaškem dopustu njen mlajši sin Jožef Stergar, od katerega se je mati poslovila s solznimi očmi: »Žive me ne boš več videl, ker me bodo ubili!« Takrat je tega svojega sina še nagovarjala, naj bi šel z njo v Brežice delat pisma, s katerim bi mu prepustila svoje posestvo za slučaj smrti, katero namero pa je Jožef Stergar odklonil iz bojazni, da mu bo to brat-obtoženec zameril in potem z materjo še grše ravnal. Dokazano je, da je Franc Stergar leta 1920 svojo mater udaril po obrazu s tako silo, da se ji je vtila kri. Dokazano pa je tudi, da obtoženec nikdar ni ganil niti z mezinco, ko so jo napadali tudi Radanoviči, ki so jo koncem oktobra 1921 v njeni lastni hiši pretepli. Ko mu je stric Josip Kopinč to očital, je obtoženec izrecno izjavil, da to ni nobena mati! — Dne 22. nov. 1921 je poslata mati sina Franca Stergarja po vinski posodo v Podvinje in Kapele, kamor je obtoženec v mraku tudi odšel. Po pričah je dokazano, da je Neža Stergar ta večer pri sosedih še prosila za pomoč pri točenju vina za drugi dan, ko je nameravala odpeljati svoje prodano vino v Zagreb. Potrjeno je pa tudi, da so trije vaški fantje točno ob pol 8. uri zvečer slišali iz smeri Stergarjeve hiše obupne ženske klice, ki so pa kmalu zopet utihnili. — Obtoženec sam pripoveduje, da je tudi on slišal neko žensko vpijete in je zato konja hitreje pogнал proti domu, kjer pa matere ni našel. Napravil si je večerjo, potem pa okoli 11. ure ponoči šel vprašat k Francu Gerjeviču in Jožefu Kovačiču za svojo mater. Ko je zvedel, da je ni tam, je šel domu in potem poklical svojo ljubico Marijo Radanovičovo, naj se gre prepričati da matere ni nikjer. Marija Radanovič mu je res šla svetiti, ali matere ni bilo od nikoder. Obtoženec je začel z izgovorom, da se je mati najbrž napila in kje obležala in zmrznila. — To slutnjo je izrazil tudi drugo jutro napram Jožefu Krulcu, katerega je pa vodil naravnost k domačemu vodnjaku z besedami: »Poglejva v studencu, če je morebiti stara notrl!« Jožef Krulc je opazil v suhem studencu obleko, obtoženec pa ga je prepričeval, da gre za neko kladje in ne za cote. Jožefu Krulcu pa ni dalo miru in je od obtoženca zahteval preiskanje studenca. Franc Stergar je spustil v vodnjak »mačka« in ko je Krulc zagledal materino truplo, je ves prestrašen rekel obtožencu: »Sedaj pa že veš, kje je tvoja mati!« — Opozoril ga je zajedno na krvave sledove krog vodnjaka, toda Stergar ga je v zadreg odrezal, da mu teče iz roke kri, ker se je na studencu opraskal. Jožef Krulc pa je videl, da ima obtoženec cele roke, brez vsakega znaka krvavitve. — Ko so ga stražili orožniki, jim je hotel uiti, potem pa na skrivaj govoriti s svojim dekletom, kar se je pa zabranilo. Posrečilo se mu je šepniti Mariji Radanovič neopaženo na uho: »Samo tega ne povej, da sem bil nocot pri vas!«

Obtoženec taji in se zagovarja, da je bil ta večer v Podvinju in Kapelah in da domneva, da so Radanovičevi ubili njegovo mater, dasi dokazov za to nima.

potrdil vseh misli zeta v proračunu, vendar jih najde izvrstne in dobro označene. Med tem ko je Nantas odgovarjal baronu, je zapazil večkrat, kako je soproga uprla oči vanj. Pogosto ga je tako gledala, poslušala ga je in skušala brati z njegovega obraza. Nantas je mislil, da ga gleda iz strahu, da bi jo kdo ne izdal.

Veliko se je pogovarjal, vzdignil se je in končal, ko je moral tast odnehati pred njegovo izvanredno inteligenco. Flavija ga je še vedno gledala. Mal žarek mehko je zasijal iz njenega obraza.

Do polnoči je delal Nantas v svoji pisarni, bolj in bolj se je navduševal za ta finančni mehanizem, ki ga je polagoma sestavil, ko so z kolesom, kljub brezštevilnim zaprekam. Ko je ura bila polnoči je vzdignil glavo. V hiši je vladala velika tihoča. Naenkrat se je domislil, oskrunjevalec je tu, v tej temi in tišini. Vstal je z naslonjača, položil pero na stolce, šel nekolikokrat sem in tja, da bi ubogal svojo staro voljo, ki jo ni več našel. Vročina mu je porudečila obraz, blisk je odseval iz njegovih oči. Šel je v stanovanje svoje soproge.

(Konec prihodnj.)

Porotniki pa se o krivdi Stergarjevi niso mogli prepričati in so odgovorili na vprašanje umora s 6 glasovi z da, s 6 glasovi pa ne, torej zanikali.

Popolnoči je potem predsednik razglasil oprostilno razsodbo.

Anton Polanc je bil obsojen na 6 let težke ječe.

Sokolstvo.

»Sokolu« v Mokronogu je dovolilo ministrstvo za kmetijsko i vode privedite efektne loterije, katere čisti dobiček je namenjen za zgradbo »Sokol-sega doma« v Mokronogu. Po igralnem načrtu obsega ta loterija 50.000 srečk po 2 dinarja ter 679 dobitkov, med temi so glavni dobitki po 30.000, 15.000 in 10 tisoč kron v gotovini, drugi pa v efektih. Zrebanje se vrši nepreklicno dne 6. maja t. l. Ker je mokronoški »Sokol« v vsakem obziru zelo agilno društvo, ki z vso vnemo deluje na razširjenje in udrditev sokolske ideje in ki se je že pridobilo iz lastnih sredstev obširno stavbišče sredi trga, tedaj toplo priporočamo, da občinstvo prav pridno sega po srečkah, ki jih bo društvo dalo v nekaj dneh v promet.

Dnevna kronika.

Kraljevska dvojica posesti Slovenijo.

9. tm. ob 6. uri popoldne je Nj. Vel. kralj sprejel v posebni avdijenci g. ministra n. r. dr. Kramerja ter mu v razgovoru povedal med drugim, da nameravata kralj in kraljica letošnje poletje dalj časa bivati v Sloveniji, zlasti na Bledu. Z veseljem je kralj vzel na znanje, s koliko radostjo je v Sloveniji bila sprejeta vest o njegovi zaroki in je dostavil, da so ga lepi slovenski kraji in dokazi slovenske narodne zavesti tako navdušili, da želj vsekakor te kraje čimprej razkazati svoji soprogi, naši kraljici.

Bolnice v Sloveniji se ne zapro.

Poslanec dr. Kukovec je napravil potrebne korake, da se iz izrednih kreditov likvidirajo potrebna sredstva za neovirano delovanje javnih bolnic v Sloveniji.

Odprava povratnega viza.

Poslanec dr. Kukovec je naslovil na ministra notranjih zadev vprašanje zaradi predpisa, da si morajo naši potniki v inozemstvo pri našem inozemskem konzulu preskrbeti vizum za povratek, kar povzroča nepotrebne sitnosti in stroške ter onemogočuje promet. Na to je še osebno govoril z notranjim ministrom in prejel od njega zagotovilo, da bo ta neumestna naredba v najkrajšem času razveljavljena.

Velika aprovizijska akcija za Slovenijo.

Z ozirom na to, da je vlada sklenila velikopotezno podporno akcijo za pasivne kraje odnosno za revnejše prebivalstvo in da je že osiguran kredit za Hrvatsko in Dalmacijo, je poslanec dr. Kukovec započel akcijo tudi za ostale kraje, zlasti za Slovenijo in je stavu konkretne predloge za prehrano onih slojev, ki posebno težko občutijo dragotino. Minister Krstelj kot namestnik obtolega ministra za socialno politiko dr. Žerjava je te konkretne predloge sprejel ter pri tem naglašal, da od pokrajinske uprave doslej ni imel nikakršnih predlogov. Končno se je določil poseben kredit v znesku 6 milj. Din kot odnosni kapital in 1 milj. Din kot državna subvencija za to prehranjevalno akcijo v Sloveniji. Kredit je že odobren fir ga bo minister financ realiziral v najkrajšem času.

Usmrtitev Alijagiča.

8. tm. je 60-letni krvnik Seifert izvršil smrtno obsodbo nad morilcem ministra Draškoviča. Alijagič je svoje zadnje ure prebil mirno. S svojo družbo se je pogovarjal o vseh mogočih stvareh, o doživljajih na fronti, o komunizmu, o svojem rojstnem mestu, o muslimanski kulturi. Ko je predsednik dr. Vajčič prečital obsodba se je obrnil proti krvniku z besedami: »Krvnik! Naj se izvrši pravica!« Alijagič je pristopil k predsedniku in mu rekel: »Oproščam vam, gospod predsednik!« Predsednik: »Tudi jaz vam!« V tem trenutku je pristopil krvnik in odvedel Alijagiča pod vešala. Spiezal je po lestvi mu položil vrv okrog vratu, dva pomočnika sta Alijagiča dvignila in obsodba je bila izvršena.

Petdinarski bankovci.

Minister Hnanc je odredil, da morajo državne blagajne odnošno davčni uradi še nadalje sprejemati od občinstva bankovce po 5 Din do nadaljnj njegove odredbe.

Delegacija ministrstva financ v Ljubljani objavlja uradno, da se smejo stari živinski potni listi (stočni pasoji) uporabljati poleg onih nove emisije, ki je bila dana v promet dne 1. febr. 1922, samo do 1. aprila 1922.

Draga cikorija. Kakor se poroča iz Logateca, je tamkajšnje okr. sodišče obsodilo trgovca I. Laknerja s Planine na 4000 kron globe in en dan zapora, ker je prodajal cikorijo s 100odst. dobičkom.

Samomor beograjskega trgovca. Beograjski trgovec Salomon Demajo se je v nedeljo zvečer vrغل pod brzovlak. Slekkel je prej zimsko suknjo in položil nanj listek z napisom »V zimski suknji je moja legitimacija«. Kolesa lokomotive so Demaju odrezala obe nogi nad kolonom, truplo pa je raztrgano na kose. Kaj je nesrečnega trgovca gnalo v smrt, še ni dognano.

Lastnica in izdajateljica:

Zvezna tiskarna v Celju.

Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimic.

Tiska: Zvezna tiskarna v Celju.

Dva vinska soda

dobro ohranjena, po 420 in 450 litrov, se prodasta. Naslov v upravi »Nove Dobe«.

Proda se

dva šivalna stroja za čevljarsko in krojaško obrt ter velika kad. Popraša se na Okopih štev. 11. 245 1

Lep kozolec

iz trdega lesa je naprodaj. Vpraša se v trgovini M. Fröhlich, Kralja Petra c. 11.

2-1 **Kupujemo** 257

steklenice

vsake vrste, toda samo snažne

J. P. Matkovič
Celje, Glavni trg 8

Nastavljenici tvrdke Anton Kolenc in drugovi naznanjajo tužnim srcem vest o smrti njihovega šefa, gospoda

Anton-a Kolenc

veletrgovca

kateri je v petek, 10. sušča tl. po kratki bolezni ob 1/23. uri mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega se vrši v nedeljo, 12. sušča ob 16. (4. uri) iz hiše žalosti, Celje, Kralja Petra cesta na okoliško pokopališče.

V globoki hvaležnosti se ga bodemo vedno spominjali.

Celje, dne 10. sušča 1922.

Uradništvo in delavstvo Kamnoseške industrijske družbe v Celju naznanja, da je danes preminul njih šef, gospod

Anton Kolenc

veletrgovec in industrijalec v Celju.

Ohranimo ga v dobrem spominu.

CELJE, dne 10. marca 1922.

Celjska porota

Slov. trgovsko društvo v Celju naznanja, da je naš član in dolgoletni odbornik, gospod

ANTON KOLENC

veletrgovec v Celju

danes dne 10. marca 1922 po kratki težki bolezni preminul.

CELJE, dne 10. marca 1922.

Bože Plahuta

predsednik.

Fr. Videmšek

tajnik.

Kamnoseška industrijska družba v Celju

naznanja, da je danes po kratki bolezni preminul nje velezaslužni družabnik,
gospod

ANTON KOLENC

veletrgovec in industrijalec v Celju.

Vse svoje moči je posvečal delu in narodovemu blagorju.

Blag mu spomin!

Celje, dne 10. marca 1922.

Senjor slovenskega trgovstva Celja, gospod

Anton Kolenc

veletržec v Celju

je danes po kratki, mučni bolezni preminul. Zvestega in delavnega to-
variša bomo ohranili v trajnem spominu.

CELJE, 10. marca 1922.

Slovensko trgovstvo mesta Celje.

imenu vseh sorodnikov naznanjam žalostno vest, da je umrl danes 10. marca ob pol 3. uri zjutraj po kratki, mučni bolezní gospod

ANTON KOLENC

VELETRGOVEC V CELJU.

Zasnival je večno, sladko spanje naš dobri, nepozabni pokojnik. Ohranite mu lep spomin vsi, ki ste ga poznali in radi imeli.

Pogreb se vrši v nedeljo, dne 12. tm. ob 16. uri iz hiše žalosti na Okoliško pokopališče.

Sv. maša zadušnica se bode brala v ponedeljek, dne 13. marca ob 8. uri zjutraj v cerkvi sv. Daniela v Celju.

V CELJU, dne 10. marca 1922.

MARIJA KOPUŠAR
nečakinja.

Tvrčka Anton Kolenc in drugovi, veletrgovina v Celju naznanjajo s tem žalostno vest, da je njen ustanovitelj gospod

Anton Kolenc

veletrgovec v Celju

danes, dne 10. tm. ob pol 3 uri zjutraj po kratki mučni bolezní preminul.

V pokojniku je izgubila naša tvrčka najboljšega prijatelja in dobrotnika.

Čast njegovemu spominu!

CELJE, dne 10. marca 1922.

Ravnateljstvo Podružnice Ljubljanske kreditne
banke v Celju javlja s tem žalostno vest, da je njen prezaslužni predstojnik,
gospod

Anton Kolenc

veletrgovec v Celju

danes dne 10. t. m. ob pol 3. uri zjutraj preminul.

V pokojniku je izgubil naš zavod izrednega sodelavca. Čast njegovemu
spominu!

V CELJU, dne 10. marca 1922.

Ravnateljstvo
Podružnice Ljubljanske kreditne banke
v Celju.

248

Zveza slovenskih trgovcev in Združene veletrgovine v
Celju naznanjajo tužno vest, da je njih družabnik, gospod

Anton Kolenc

veletrgovec v Celju

dne 10. tm. ob pol 3. uri zjutraj po kratki mučni boleznini preminul.

Pogreb se bode vršil v nedeljo, dne 12. tm. ob 16. uri popoldan.

Pokojniku bodedemo ohranili časten in trajen spomin.

CELJE, dne 10. sušca 1922.

POSOJILNICA V CELJU

Ustanovljena
leta 1880.

v lastni
palači

NARODNI DOM

Rezervni fondi in vrednost
lastnih hiš čez K 7.000.000.

Eden najstarejših slovenskih denarnih zavodov. **6666**

Sprejema hranilne vloge na vložne knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.

Daja posojila na menice, vknjižbe in v tekočem računu. **Otvorja** trgovske in obrtne kredite. **Financira** industrijska podjetja. **Obavlja** vse denarne transakcije, daje vsakovrstne informacije brezplačno.

Stanje hranilnih vlog čez K 45.000.000.

Registrov. kreditna in stavbena
zadruga z om. zav.
Prešernova ul. 15 v Celju

"LASTNI DOM"

Sprejema hranilne vloge in jih
obrestuje po 4 1/2% štiri in pol K
od sto, proti odpovedi (5%) pet od sto.

Račun čekovnega urada št. 10.316.

Vedno fino angleško blago v zalogi!

Maks Zabukošek

krojaški mojster, Cankarjeva ulica 2
izgotavlja vsakovrstne obleke
točno in solidno.

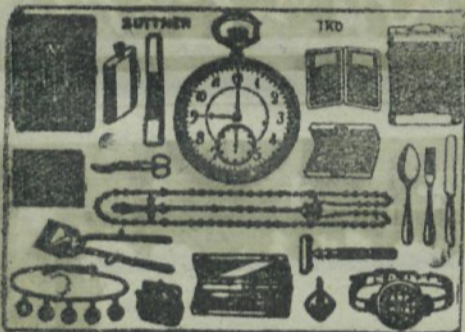
Hiša

z dvema stanovanjima, pralnica, klet, konjski hlev, dva svinjska hleva, dve drvarnici, dva konja in konjska oprava ter eden voz se proda po nizki ceni. Vpraša se pri Karl Belaku na Spodnji Hudčiji 64.

Našli bodete

za lastno uporabo in darila predmete v zlatu, srebru, nakite, ure, verižice, prstane, uhane, narokvice, krstne spominske obeske in od raznih potrebščin

228 12-1 **kar iščete**

pri znani firmi SUTTNER

po najnižjih dnevni cenah v najlepšem modernem izdelku. Žlice, nože in vilice, škarje, žepne nože, doze za cigarete in duhan, stroje za briti, nažigače i. t. d. vsebuje sijajni katalog s slikami od

Tvorniške tvrdke H. SUTTNER
Ljubljana št. 983.

Proda se

242 3-1

po nizki ceni krasna moderna
oprava za spalnico
in jedilnico.

Naslov v upravi »Nove Dobe«

Posestvo

v mestu Ormožu

z velikim sadonosnikom in vrtom za zelenjavo, polje, gozd ter hiše z gospodarskim poslopjem naprodaj. Pojasila daje dr. B. Žižek, Velenje. 2-2

LEPOTA

kože, obraza, vratu, rok, tako kakor tudi lepa rast las, se morejo samo z razumno nego lepote doseči. Tisočera pripoznanja so dospela iz vseh dežel sveta na lekarnarja Fellerja:

'ELSA' LILIJNO MLEČNO MILO
najbolje blago, najfinejše »milo lepote«;
4 kosi z zamotom in poštnino K 98.—.

'Elsa' obrazna pomada odstrani vsako nečistost kože, solnčne pege, zajedance, nabore itd., naredi kožo mehko rožnato-belo in čisto; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 52 kron.

'ELSA' TANOCHINA POMADA ZA RAST LAS krepi kožo glave, preprečuje izpadanje, lomljenje in cepljenje las, zaprečuje prhut, prerano osivelost itd. 2 porcelanasta lončka z omotom in poštnino 52 K.

Prodajalci ako naročijo najmanj 12 kosov od jednega predmeta, dobe popust v naravi.

RAZNO. Lilijno mleko 15 K, Brkomaz 8 K, najfinejši Hega-puder dr. Klugerja v veliki orig. skatljah 30 K, najfinejši Hega zobni prašek v patent skatljah 30 K, puder za gospe v vrečkah 5 K, zobni prašek v skatljah 7 K, v vrečkah 5 K, Sachet dišave za perilo 8 K, Shampoo za lase 5 K, rumenilo 12 listkov 24 K, najfinejši parfim za 40 in 50 K, močna voda za lase 58 K. Za te razne predmete se zamot in poštnina posebej računa.

EUGEN V. FELLER, lekarnar
STUBICA Dolnja, Elsa trg št. 356, Hrvaško.

Naznanjam cenjenemu občinstvu, da sem se razdružil z g. Št. Strašekom **ter otvoril samostojno delavnico**

Za kresijo št. 5, pri gledališču.

Se priporočam s točno in solidno postrežbo. 246 1

IVAN LAVTAR,

čevljarjski mojster
Za kresijo števil. 5.

190 **Priporočam se** 10-3

Janko Božič, Celje

zraven gostilne „Branibor“.

Špecerija, kolonijalno blago in dež. pridelki!

Cene zmerne. Postrežba točna.

Kostanjev les

kupuje po dnevni cenah **najvišje izvozna trgovina**

Ernest Marino,
Celje, Kapucinska ul. 3,

enako tudi druge vrste lesa,
243 posebno **tesan les.** 3-1

Pozor! Rmetovalci! Pozor!

Došla je **modra galica in žveplo** po ugodni ceni.

Dospela so tudi **sveža semena vrina, travna in detelja.**

Istotam se dobi tudi: 169 5-5

krompir, ajda, moka, pristno bučno olje, milo, petrolej, kava, riž i. t. d., i. t. d.

Za obilen obisk se priporoča

Anton Močnik

Glavni trg 8 Celje Glavni trg 8

Naznanilo.

Vsem trgovcem, modistkam in c. občinstvu naznanjam, da sem otvoril zalogo **s klobuki in slamniki** v Celju, Gosposka ulica št. 4. 45-4

Franc Cerar,
tovarna klobukov in slamnikov v Domžalah

Mizarske pomočnike sprejme

Baumgartner, Teharje

Prodajalka

prva moč za trgovino z mešanim blagom se takoj sprejme pri 229 2-1

Karolu Sima v Poljčanah.

SUKNO

82 50-8

pristno čaško za moške in volneno za ženske obleke in razno manufakturo kupite radi direktnega importa po čudovito nizkih cenah samo v veletrgovini in razpošiljalnici **R. Stermecki, Celje.**

USNJE

126 50-6

VSEH VRST

PRIZNANO SOLIDNA POSTREŽBA

FRANJO FAGANEL — CELJE

Gosposka ulica 26.

Semenski oves

oddaja, dokler traja zaloga 237 2-2

Blagovni oddelek ZADRUŽNE ZVEZE v Celju.

Sl, občinstvu se priporoča trgovina z mešanim blagom in raznovrstnim lesom

Brata Turnšek

(poprej Turnšek in drug) Celje, Gosposka ul. 32.

Cene zmerne. Postrežba točna.

Oglejte si manufakturno trgovino

J. KUDISZ

Celje - Gaberje 16, nasproti vojašnici kralja Aleksandra
Priporočam se vsem odjemalcem: na **drobno in debelo.**

Dospela je velika množina inozemskega blaga po zelo nizkih cenah; na primer sukno za moške in ženske obleke, cefir, šifon in raznovrstno manufakturno blago.